

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 25C/249/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1411210437
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kalata
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1411210437.19

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV samosudcom JUDr. Petrom Kalatom v právnej veci navrhovateľa: X. Z. G. X., Q. X. X. XXXX, U. O. XX, XXX XX U., X. H. X., Q. XX. X. XXXX, U. O. XX, XXX XX U., 3. J. X., Q. XX. XX. XXXX, U. O. XX, XXX XX U., obaja zastúpení navrhovateľkou v 1. rade, proti odporcovi: Z. N. X., Q. XX. X. XXXX, U. O. XX, XXX XX U., zastúpený Mgr. Ing. Jaroslavom Pencom, advokátom so sídlom Nejedlého 47, 841 02 Bratislava, o vylúčenie z užívania bytu, takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

odôvodnenie:

Navrhovatelia v 1. až 3. rade sa návrhom doručeným súdu 1. 8. 2011 domáhali, aby súd úplne vylúčil odporcu z užívania bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na O. XX, XXX XX U., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, v ktorom bývajú navrhovatelia v 1. až 3. rade a odporca. Zároveň sa návrhom domáhali vydania predbežného opatrenia, ktorým súd zakáže odporcovi vstupovať do bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na O. XX, XXX XX U., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, v ktorom bývajú navrhovatelia v 1. až 3. rade a odporca. Návrh navrhovateľka v 1. rade odôvodnila agresívnym správaním odporcu, a to tak fyzickým, ako aj psychickým. Z agresívnych útokov označila napadnutie odporcom v roku 2005, po ktorom 9. 9. 2005 podala na OR PZ Bratislava IV oznámenie, že bola napadnutá odporcom, v tom čase ešte manželom. Počas tohto incidentu mala byť dvakrát napadnutá údermi do oblasti brucha, následkom čoho mala zvracať a bolo potrebné ju lekársky vyšetriť. Odporca mal navrhovateľku v 1. rade následne 14. 10. 2005 napadnúť, pri čom jej mal na líce priložiť horúcu kulmu na vlasy. Dňa 6. 4. 2006 podala navrhovateľka v 1. rade na odporcu trestné oznámenie, po tom, ako odporca neustále chodil za navrhovateľkou v 1. rade po byte, pokúšal sa o intimitu, o ktoré nemala záujem. Dňa 13. 12. 2006 podala na odporcu oznámenie o fyzickom a verbálnom napadnutí, ktoré bolo ukončené v priestupkovom konaní uznaním odporcu za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Agresívne správanie odporcu podľa tvrdenia navrhovateľky v 1. rade pokračovalo aj naďalej. Dňa 28. 2. 2007 podala na odporcu ďalšie oznámenie, po tom, čo odporca navrhovateľku v 1. rade vyslovene provokoval a robil jej v byte naschvál, obtrhával kvetiny v byte, zanechával špinu na WC, nechal vrieť vodu na sporáku aj hodinu, pravidelne nechávala zapnuté svetlo. Po tom, čo sa jej odporca mal vyhrožovať zabitím, oznamovala vyhružky polícii 17. 10. 2008 a následne 14. 12. 2008 a 14. 7. 2009 podala trestné oznámenie v súvislosti so správaním odporcu. Oznámenie na správanie odporcu podávala navrhovateľka v 1. rade aj 6. 4. 2011 s priložením lekárskej správy traumatológa. K návrhu priložila oznámenie o narodení navrhovateľa v 2. rade, rodný list navrhovateľa v 3. rade, rozsudok Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 15. 11. 2006 (právoplatný 3. 1. 2007), psychologickú správu od R. J. K. z 27. 7. 2011, zápisnicu o podaní oznámenia č. DU-903/Dk-2005 z 9. 9. 2005, výpis z dokumentácie vedenej všeobecnou lekárkou navrhovateľky v 1. rade J. E.

z 23. 9. 2008, fotografiu popáleného líca zo 14. 10. 2005, lekárske správy z traumatológie a sonografie zo 6. 9. 2005, lekárske potvrdenie zo dňa 16. 10. 2005, psychologickú správu od R.. J. K. z 18. 3. 2005, rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave č. OVVS-Pr-3798/4-366-05-L.K. z 30. 11. 2005, zápisnicu o podaní trestného oznámenia č. DU-421/Dk-2006 zo dňa 6. 5. 2006, potvrdenie o podaní oznámenia č. DU:1158/2006 zo dňa 13. 12. 2006, predvolanie k podaniu vysvetlenia zo dňa 11. 7. 2007, zápisnicu o podaní oznámenia č. DU-177/DK-2007-IV zo dňa 28. 2. 2007, rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave - č. OVVS-Pr-1039/4-145-07-L.K./V31 a OVVS-Pr-1040/4-146-07-L.K./V31 zo dňa 7. 5. 2007, email adresovaný odporcovi 28. 1. 2008, rozhodnutie MV SR, Sekcie verejnej správy, odbor priestupkov - č. SVS-230-2008/01481/TGH z 11. 6. 2008, potvrdenie o podaní oznámenia č. DU:745/2008 z dňa 17. 10. 2008, psychologická správa od R.. J. K. zo dňa 16. 10. 2008, zápisnica o podaní oznámenia č. Du:889/IV-Dk-2008 zo 14. 12. 2008, list adresovaný Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny BA IV z 9. 3. 2009, podanie zo dňa 14. 7. 2009 adresované OR PZ BA IV, podanie zo dňa 8. 4. 2010 adresované OR PZ BA IV, podanie zo dňa 6. 4. 2011 adresované OR PZ BA IV, zápisnicu o podaní oznámenia č. ORP-1421/DK-B4-2011 z 9. 6. 2011, návrh na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu v konaní sp. zn. 16C/201/2008, uznesenie vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu v konaní sp. zn. 16C/201/2008, odvolanie voči uzneseniu vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu v konaní sp. zn. 16C/201/2008, uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. 15Co/503/2008 z 28. 11. 2008, návrh na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu v konaní sp. zn. 25C/331/2009, uznesenie vo veci návrhu na vydanie predbežného opatrenia na zákaz vstupu z 23. 5. 2011, vyjadrenie sa k odvolaniu odporcu z 13. 6. 2011, uznesenie Krajského súdu v Bratislave v konaní sp. zn. 3Co/263/2011 z 30. 6. 2011 a list vlastníctva č. XXXX.

Súd vydal 31. 8. 2011 uznesenie č. k. 25C/249/2011-82, ktorým nariadil odporcovi nevstupovať bytu č. XX, nachádzajúceho sa na X. poschodí bytového domu na O. XX, XXX XX U., evidovanom na liste vlastníctva č. XXXX, v ktorom bývajú navrhovatelia v 1. až 3. rade a odporca. Krajský súd v Bratislave uznesením zo 4. októbra 2011 č. k. 6Co/151/11-93 návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Na pojednávaní súdu 23. 5. 2012 navrhovateľka v 1. rade uviedla, že zotrúva na návrhu, nakoľko situácia sa nezmenila, odporca naďalej komplikuje život jej ako aj navrhovateľom v 2. a 3. rade sledovaním, natáčaním na mobilný telefón, psychickým nátlakom, znečisťovaním bytu a jeho vybavenia, vytváraním nebezpečných situácií nevypínaním plynového sporáka, nezamykaním v čase neprítomnosti v byte, plytvaním energiami. Poukázala na skutočnosť, že odporca má uzavretú nájomnú zmluvu a teda mu nehrozí, že by sa stal bezdomovcom. Odporca na pojednávaní súdu 23. 5. 2012 uviedol, že sa jedná už o tretí pokus dostať ho z bytu, poprel akokoľvek skutočnosti, ktoré by odôvodňovali jeho vylúčenie z užívania bytu. V rámci výsluchu účastníka konania navrhovateľka v 1. rade uviedla, že je pravdou, že k fyzickému napádaniu v poslednej dobe nedošlo, napriek tomu sa stáva, že odporca niekedy naznačí úder, vysmieva sa jej aj deťom (navrhovatelia v 2. a 3. rade), poukázala na správanie odporcu spočívajúce v jeho obnažovaní v byte, provokácie, poškodenie sedačky odporcom, zachytávanie činností členov domácnosti odporcom (vyhotovovanie obrazových, resp. zvukovo - obrazových záznamov), upozornila na zhoršenie zdravotného stavu maloletého mladšieho syna - navrhovateľa v 3. rade. Na otázku súdu, či navrhovateľka v 1. rade ešte navštevuje psychologickú ambulanciu a odkedy je evidovaná, uviedla navrhovateľka, že psychológa navštevuje od roku 2005, naposledy tam bola pred polrokom, chodievala sa tam iba porozprávať, situáciu sa snaží riešiť liekmi. Na otázky odporcu uviedla navrhovateľka v 1. rade, že na vyhrážky odporcu svedkov nemá, nakoľko jej ich odporca adresuje rafinovane, napr. pošepkaním do ucha, keď ide okolo, na matku odporcu navrhovateľka v 1. rade neútočí, odporcu si nahráva kvôli dôkazom, o zhoršenom zdravotnom stave mladšieho syna sa dozvedela pred pojednávaním, nakoľko v tento deň skončilo medicínske meranie. K skutočnostiam uvádzaným navrhovateľkou v 1. rade pri jej výsluchu, ako účastníčky konania uviedol odporca, že navrhovateľka má svoje tvrdenia preukázať, zhoršenie zdravotného stavu odporcu v 3. rade môže mať viacero príčin, napr. dedičnosť, poprel, že odporca v 3. rade je týraným dieťaťom, k jeho zdravotnému stavu navrhol vypočúť doc. Č., tvrdenia navrhovateľky považoval za ohováranie, voči čomu sa bránil podaním trestného oznámenia. Poprel, že niekedy bol uznaný vinným zo spáchania priestupku. Navrhovateľ v 2. rade na pojednávaní súdu 23. 5. 2012 v rámci výsluchu účastníka konania uviedol, že sa kvôli vyhrotenej situácii doma zdržuje minimálne, bol však svedkom situácií, kedy zbytočne bol spustený plynový sporák, pričom odporca na jeho upozornenie nijako bezprostredne nereagoval. Potýčku s odporcom mal raz, keď mal asi 16 - 17 rokov, spočívala v tom, že ho odporca chytil silnejšie za ruku, sám nebol svedkom priamych fyzických útokov odporcu na navrhovateľku v 1. rade, videl len naznačenie útoku, bolo to niekedy v čase, keď mal 17 rokov. Sám navrhuje, aby bol odporca vylúčený

z bytu, nakoľko by to prospelo situácii a odporca má podľa jeho názoru otázku bývania vyriešenú. Na otázky odporcu uviedol navrhovateľ v 2. rade, že skutočnosť, že odporca už pracuje (po predchádzajúcej evidencii medzi uchádzačmi o zamestnanie) a má dostatok prostriedkov, priznal konflikt počas situácie, kedy bol pod vplyvom alkoholu, videl slovné potýčky medzi odporcom a navrhovateľkou v 1. rade spojené so vzájomným natáčaním sa, do sporov medzi navrhovateľkou v 1. rade a odporcom je navrhovateľ v 2. rade skôr vťahovaný, sám sa do nich nechcel zapájať, popísal, že komunikácia odporcu s navrhovateľom v 3. rade je minimálna napriek snahe odporcu, útok navrhovateľky v 1. rade na matku odporcu nepotvrdil, nakoľko nebol jeho svedkom. Odporca na pojednávaní súdu 23. 5. 2012 v rámci výsluchu účastníka konania priznal invektívne výrazy na adresu navrhovateľov v 2. a 3. rade, bolo to vo vypätej situácii, poprel násilie vo vzťahu k navrhovateľke v 1. rade, facku navrhovateľovi v 3. rade dal v apríli 2011, po tom, čo ho nazval retardom, odvtedy k útokom nedošlo. Na otázky navrhovateľky v 1. rade uviedol odporca, platby za plyn a elektrinu posielal spolu s výživným, úhrady spojené s užívaním bytu posielal priamo správcovi, upratuje raz týždenne, nakoľko sa v byte nezdržiava každý deň.

Na pojednávaní súdu 12. 9. 2012 uviedol navrhovateľ v 3. rade v rámci výsluchu účastníka konania, že situácia doma sa zhoršila, v škole sa cíti lepšie ako doma, odporca ho stále sleduje, keď sedí doma pri počítači, hrá sa alebo si píše s kamarátmi, verbálne naňho útočí, vysmieva sa mu, vzťah odporcu a navrhovateľky v 1. rade považuje za veľmi zlý, spojený s častými hádkami a provokáciami odporcu, odporca necháva zapnuté spotrebiče zbytočne, nebol svedkom vulgarizmov vo vzťahu k navrhovateľke v 1. rade a navrhovateľovi v 2. rade. Odporca si ho doma zaznamenáva napr. pri hraní na počítači, zaznamenáva si aj navrhovateľku v 1. rade. Na otázky odporcu uviedol navrhovateľ v 3. rade, že sa snaží o minimálnu vzájomnú komunikáciu, presné časové obdobia nadávok odporcu vo vzťahu k nemu si nepamätal, poškodenie časti nábytku a nehospodárne nakladanie s energiami usúdil navrhovateľ v 3. rade z prítomnosti odporcu v byte, potvrdil, že spáva v jednej izbe s navrhovateľkou v 1. rade, nie však v jednej posteli.

Na pojednávaní súdu 7. 11. 2012 odporca namietol aktívnu legitímáciu navrhovateľov v 2. rade a 3. rade. Zároveň vzniesol námietku zaujatosti zákonnej sudkyne. Krajský súd sa uplatnenou námietkou zaujatosti odporcom nezaoberal, nakoľko nespĺňala náležitosti námietky zaujatosti, neobsahovala dôvody zaujatosti zákonnej sudkyne, nakoľko odporca namietal procesný postup sudkyne, a preto nebol dôvod na jej vylúčenie.

Súd v konaní nariadil uznesením č. k. 25C/249/2011-205 z 2. 1. 2014 znalecké dokazovanie znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých na účely získania rozboru osobnosti všetkých účastníkov konania, posúdenie konania odporcu voči navrhovateľom, najmä voči navrhovateľke v 1. rade, zistenie vplyvu a následkov správania odporcu na navrhovateľov, vzťahové otázky, posúdenie správnosti vnímaných skúseností účastníkmi konania správnosti ich reprodukcie, zistenie vplyvov tretích osôb vo vyjadreniach účastníkov, zistenie hodnovernosti účastníkov a ich výpovedí pred súdom a zistenie ďalších relevantných skutočností pre účely súdneho konania. U navrhovateľky v 1. rade znalec N.. D. X., R.. v znaleckom posudku zo dňa 28. 5. 2014 uzavrel orientáciu osobou, miestom, časom a situáciou. Konštatoval nízku pravdepodobnosť agresívneho správania. Jej všeobecnú vierohodnosť považoval za vyhovujúcu bez zaznamenania prejavov manipulatívneho správania. Konštatoval, že špecifická vierohodnosť výpovede navrhovateľky v 1. rade nevykazuje známky významnejšieho narušenia. Celkovo hodnotil špecifickú vierohodnosť navrhovateľky v prvom rade vo vzťahu k údajom, ktoré uvádza k sporu vedenému s cieľom o vylúčenie odporcu z užívania bytu z psychologického hľadiska ako vyhovujúcu. U navrhovateľa v 2. rade konštatoval znalec orientáciu osobou, miestom, časom a situáciou, nízku pravdepodobnosť direktívneho až agresívneho správania v interpersonálnej interakcii, pracovnú adaptáciu so snahami o zvýšenú sociálnu aktivitu bez známk antisociálneho správania. Všeobecnú vierohodnosť navrhovateľa v 2. rade považoval znalec za vyhovujúcu s ohľadom na absenciu organických alebo psychotických procesov. Celkovo hodnotil znalec špecifickú vierohodnosť navrhovateľa v 2. rade vo vzťahu k výpovedi k okolnostiam súvisiacom so spolužitím s odporcom ako vyhovujúcu. U navrhovateľa v 3. rade konštatoval znalec orientáciu osobou, miestom, časom a situáciou, sociálne a akademicky dobrú adaptáciu, s vysokou ašpiračnou úrovňou bez známk antisociálneho správania sa bez známk z okruhu disocialej poruchy osobnosti. Všeobecnú vierohodnosť navrhovateľa v 3. rade považoval za vyhovujúcu s ohľadom na absenciu organických alebo psychotických procesov. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti navrhovateľa v 3. rade znalec vyhodnotil ako vyhovujúceho. U odporcu znalec po opakovaných pokusoch získať validné dáta ukončil pre vedomú nespôuprácu probanda psychodiagnostické vyšetrenie v záujme

zachovania možnosti klinického psychologického vyšetrenia. U odporcu konštatoval znalec v závere klinického vyšetrenia zvýšené nároky na seba, idealizovaný sebaobraz so sklonmi k perfekcionizmu, ktoré zakladajú konflikt v procese korekcie s realitou, v ktorom sa narúša sebaobraz, absenciu citlivého rozlíšenia pasivity, agresivity, manipulatívnych stratégií a asertivity. Všeobecnú vierohodnosť odporcu konštatoval znalec ako vyhovujúcu s ohľadom na absenciu organických alebo psychotických procesov. Znalec konštatoval zistenie akcentovaných osobnostných čŕt z okruhu pasívnej agresívnej poruchy osobnosti - neústupnosť v hľadaní kompromisu, sťažnosti na neoprávnenosť požiadaviek ostatných užívateľov bytu, podráždenosť a sklony k odporu. Špecifickú vierohodnosť odporcu vo vzťahu k výpovedi odporcu hodnotil znalec ako zníženú. Znalec navrhol z psychologického hľadiska za súhlasu oboch strán nájsť riešenie, ako sporné strany od seba oddeliť, resp. nechať ich slobodne regulovať mieru slobody prístupu k sebe. V závere posudku znalec uviedol, že konanie odporcu voči navrhovateľom spôsobuje stres, hlavne psychický, s dopadom na zmeny v aktuálnom psychickom stave navrhovateľky a synov, ako aj s dopadom na dlhodobý vývoj osobnosti a zmien na osobnostiach, pričom vzájomná interakcia negatívne vplyva aj na odporcu. Konaním odporcu bolo podľa znalca spôsobené navrhovateľom psychické utrpenie. V rovine vzťahových otázok znalec uzavrel, že postoj navrhovateľky k odporcovi je uzatvorený rozhodnutím rozviesť sa a začať život bez odporcu, u navrhovateľov v 2. a 3. rade znalec situáciu vyhodnocuje ako zložitejšiu, determinovanú podporou navrhovateľov v 2. a 3. rade navrhovateľke v 1. rade. Vzťah odporcu k navrhovateľom je podľa znalca determinovaný ochotou navrhovateľov prijať odporcove pravidlá rozdelenia majetku. Deklarovaný vzťah odporcu k navrhovateľke v 1. rade znalec nepovažuje za vierohodný, domnieva sa, že interakcia odporcu s navrhovateľkou vyvoláva negatívne emócie, ktoré sa pretavia do aktivity typickej pre osoby s akcentáciou rysov typických pre pasívne agresívne osobnosti. U navrhovateľov v 1., 2. a 3. rade znalec konštatoval správne vnímanie prežitých udalostí bez sklonov k nadmernej fantázii, klamstvu alebo zľahčovaniu. U odporcu konštatoval znalec sklony k vykazovaniu tendencie k skresleniu udalostí, v kontexte nárokov a postojov, ktoré k veci zaujíma, inak nemal dôvod domnievať sa, že odporca nedokáže správne vnímať prežité skutočnosti a správne ich reprodukovať a nepovažoval odporcu za osobu s nadmernou fantáziou a sklonom ku klamstvu. Znalec nezistil vplyv tretích osôb na vyjadrenia účastníkov k sporu, vplyv tretích osôb však nevylúčil, je možné predpokladať vplyv osôb, ktoré navštevujú spoločnú domácnosť sú v častom styku s účastníkmi. Všeobecnú vierohodnosť aj špecifickú výpovedí navrhovateľov v 1., 2., a 3. rade považoval znalec za vyhovujúcu bez výhrad, všeobecnú aj špecifickú vierohodnosť výpovede odporcu považoval znalec za zníženú.

Na pojednávaní súdu 26. 11. 2014 právny zástupca odporcu poukázal na správanie navrhovateľky v 1. rade k sestre navrhovateľa pri jednej z návštev, upozornil, že aj odporca navštevuje od roku 2011 psychológa, znalecký posudok N.. D. X., R.. nepovažoval za preukazný z dôvodu nedostatku vstupných údajov, spochybnil psychickú ujmu navrhovateľky v 1. rade, odôvodnil to bohatou publikačnou činnosťou navrhovateľky v 1. rade nekorešpondujúcou s tvrdenou psychickou nepohodou, upozornil na vulgárne ataky navrhovateľky v 1. rade, vo vzťahu k navrhovateľovi v 3. rade taktiež v súvislosti na s vplyvom odporcu na navrhovateľa v 3. rade upozornil na výborné študijné výsledky navrhovateľa v 3. rade. Navrhovateľka v 1. rade uviedla na pojednávaní 26. 11. 2014, že zvýšená publikačná činnosť súvisí s prácou na novom projekte, navyše jej publikačná činnosť pomáha. Znalec N.. D. X., R.. sa na pojednávaní 26. 11. 2014 vyjadril k záverom svojho znaleckého posudku a zároveň uviedol, že je schopný v súdom stanovenej lehote upresniť znalecký posudok za predpokladu, že bude doplnené vyšetrenie odporcu.

V záveroch psychodiagnostického vyšetrenia odporcu v doplnení znaleckého posudku č. 45/2014 znalec N.. D. X., R.. uviedol, že celkovo je možné osobnosť odporcu charakterizovať ako primeranú s rozvojom vyšších citov, prosociálne orientovanú bez znakov antisociálnosti. Poukázal na zníženú schopnosť orientácie v menej štruktúrovanej sociálnej realite za prítomnosti faktorov prispievajúcich k emočnej destabilizácii, čo vedie k individualistickým reakciám, ktoré môžu vyvolávať odpor bližšieho sociálneho prostredia. Agresívne prejavy sú prakticky výlučne na úrovni reaktívneho charakteru agresivity pri nadlimitnej záťaži, proaktívne formy agresivity neboli zistené. Znalec považoval za zvláštnosť vzájomne nepriateľský postoj odporcu a navrhovateľov v 2. a 3. rade, teda otca a detí, samotný proces odcudzenia považoval za závažným spôsobom patologický. Vychádzajúc z predpokladu, že odporca sa významným spôsobom podieľal na výchove detí, konštatoval znalec, že významný podiel na existujúcej podobe vzťahu s deťmi nesie odporca sám.

Na pojednávaní súdu 2. 10. 2015 uviedla navrhovateľka v 1. rade, že odporca už nechodí do bytu tak často, ako v minulosti, chodíva raz za dva až tri týždne. Zanecháva po sebe zašpinený priestor (napr. hlieny na sedačke, toaletný papier, znečistený priestor okolo WC). K incidentu z mesiaca apríl 2015 uviedla, že po jej príchode domov bol odporca v byte, horeli 2 plynové horáky, došlo ku konfliktu s odporcom, v tom čase bolo krátko po smrti jej otca, bola v zlom psychickom rozpoložení a tiež aj pod vplyvom alkoholu. Prítomnosť odporcu v byte ju rozrušuje, a preto trvá na návrhu. Súd oboznámil účastníkov so skutočnosťou, že navrhovateľ v 3. rade dosiahol plnoletosť, a nie je preto naďalej potrebné zastúpenie kolíznym opatrovníkom. Navrhovateľ v 3. rade zároveň udelil plnomocenstvo na zastupovanie v konaní navrhovateľke v 1. rade, ktorá toto prijala. Právny zástupca odporcu uviedol na pojednávaní 2. 10. 2015, že odporca chodíva do bytu zriedkavejšie práve v snahe vyhýbať sa konfliktným situáciám. Poukázal na nespoluprácu navrhovateľky v 1. rade v konaní o vyporiadanie BSM, ktoré by vyriešilo aj predmetný spor týkajúci sa užívania bytu. Spochybnil tiež priebeh konfliktnej situácie z mesiaca apríl 2015, nakoľko navrhovateľka v 1. rade a odporca túto situáciu popisujú rozdielne. Opakovane navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedkov, matky a sestry odporcu, ktoré mali byť napadnuté navrhovateľkou v 1. rade. Poukázal na pozitívne pracovné hodnotenia odporcu. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že na neukončenom vyporiadaní BSM nesie vinu odporca, ktorý opakovane nesúhlasil s navrhovanými spôsobmi vyporiadania, nakoniec sám zdržal konanie vzatím návrhu späť, emailovú komunikáciu z adresy z pracoviska označila za chybu, poukázala na to, že odporca má dostatok prostriedkov na zabezpečenie vlastnej bytovej otázky. Iná emailová komunikácia bola spojená len s odparkovaním spoločného motorového vozidla odporcom pred oknami pracoviska navrhovateľky v 1. rade.

Na pojednávaní súdu konanom 30. 3. 2016 uviedla navrhovateľka v 1. rade, že na návrhu trvá, odporca chodíva do bytu zriedkavejšie približne raz za dva týždne, niekedy aj so svojou matkou, jeho správanie sa nezmenilo, naďalej po sebe zanecháva špinu. Právny zástupca odporcu uviedol, že odporca nemá užívacie právo k inej nehnuteľnosti, ani nevlastní inú nehnuteľnosť. Do bytu chodíva v čase, kedy navrhovatelia v byte nie sú, sú v práci alebo v škole, chodíva si do bytu obmeniť svoje uskladnené veci a koná tak z dôvodu, že sa chce vyhnúť konfliktným situáciám. Zdôraznil, že mesiace žiadna konfliktná situácia nevznikla práve z dôvodu snahy odporcu vyhýbať sa konfliktom. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že je pravdou, že navrhovateľ v 2. rade v byte nebýva, odsťahoval sa z neho právo kvôli správaniu sa odporcu. Navrhovateľ v 2. rade potvrdil, že v byte nebýva. Právny zástupca odporcu predložil osvedčenie o psychologickú spôsobilosť odporcu na držanie alebo nosenie strelnej zbrane, pričom odporca nemá záujem o držbu, resp. nosenie strelnej zbrane, chce tým len ilustrovať psychologickú spôsobilosť, resp. nekonfliktnosť a tiež to, že agresivita nie je jeho povahovou črtou. Odporca uviedol, že pre neho sú dôležité výsledky posúdenia, že je spôsobilý na držbu strelnej zbrane, čo preukazuje, že je schopný zvládať konfliktné situácie, pričom posudok N.. X. považoval za nevyvážený a mal k nemu námietky.

Na pojednávaní 17. 5. 2016 uviedla svedkyňa J. T.Š., že u sestry, teda navrhovateľky v 1. rade, bola na návšteve niekedy v roku 2011, už vtedy boli vzťahy medzi navrhovateľkou v 1. rade a odporcom veľmi zlé. Svedkyňa osobne mala problémy, jej dcéra bola vtedy chorá. Odporca si ju počas jej návštevy u sestry buď nakrúcal na telefón, alebo fotil telefónom. Ona to namietala, nakoľko sa pritom necítila dobre a bolo jej to neprijemné. Od navrhovateľky v 1. rade mala informáciu, že si odporca nakrúca aj ju. Na otázku navrhovateľky uviedla, že pôvodne jej vzťah s odporcom bol dobrý, neskôr sa zhoršil, nakoniec už ani návštevy odporcu u svedkyne ani rodičov svedkyne a navrhovateľky v 1. a 2. rade neboli vítané. Na otázku právneho zástupcu odporcu k úrovni vzťahov medzi svedkyňou a odporcom pred rozvodom jeho manželstva uviedla svedkyňa, že boli bežné, na úrovni zdvorilostnej komunikácie. Po rozvode sa vzťahy vytratil, stretla sa s odporcom dvakrát, pri návštevách navrhovateľky v 1. rade v roku 2011 a 2013. Svedkyňa Z. Z. R. na pojednávaní 17. 5. 2016 uviedla, že vie, že medzi navrhovateľkou v 1. rade a odporcom bývali často nezhody. Po hádkach nocoval odporca u svedkyne. Sporadicky navštevovala ich byt, v ktorom mal odporca jednu izbu, ktorú jej ukazoval. Bolo to po rozvode manželstva, kedy tam raz vošla navrhovateľka v 1. rade, nadávala svedkyňu vulgárnymi nadávkami, preto radšej išla preč. Pri inej návšteve svedkyne, za svedkyňou vtrhla navrhovateľka v 1. rade do izby s otázkou, čo tam chce. Pri jednej návšteve svedkyne hneď po rozvode navrhovateľka v 1. rade otvorila okno a začala hystericky na ulicu vykrikovať „pomoc“. Pri poslednej návšteve navrhovateľka v 1. rade svedkyňu fyzicky napadla, mama svedkyne vtedy bola na návšteve - bola tam jednorazovo prespať, svedkyňa vtedy prišla zohriať večeru, ktorú priniesla pričom si požičala panvicu zo zariadenia bytu. Navrhovateľka v 1. rade jej panvicu vyrazila z ruky, svedkyňu popálil olej a následne ju navrhovateľka v 1. rade začala kopat'. Zavolali políciu, svedkyňa vypovedala, že navštívila tiež pohotovosť, o čom má doklad, bola jej navrhnutá hospitalizácia,

ktorú však odmietla, nakoľko v tom čase bola samoživiteľka. Do bytu navrhovateľky v 1. rade a odporcu svedkyňa nechodievala sama ale v prítomnosti odporcu. Nikdy sa nestalo, aby bola svedkyňa na návšteve v byte v neprítomnosti navrhovateľky v 1. rade. Na otázky navrhovateľky v 1. rade uviedla svedkyňa, že návšteva v súvislosti s návštevou matky odporcu bola vynútená situáciou u nej doma, jej tri deti mali v tom čase partnerov, ktorí u nej vtedy boli a ona jednoducho nemala možnosť ubytovať matku u seba, hotel bol pre ňu finančne náročný, svedkyňa potvrdila, že jej syn vlastní jednoizbový byt, listy ohľadom neschopnosti navrhovateľky v 1. rade postarať sa o deti inštitúciám písala z dôvodu obáv o deti, štatutárovi zamestnávateľa navrhovateľky v 1. rade písala po opakovaných vulgárnych SMS a emailoch. Na otázky právneho zástupcu odporcu uviedla svedkyňa, že pri popálení svedkyne panvicou odporcu navrhovateľku v 1. rade len držal, nedošlo k žiadnemu inému fyzickému násiliu, popísala správanie navrhovateľky po incidente, pričom navrhovateľka v 1. rade vždy pri návštevách svedkyne uvádzala, že v byte nemá čo robiť. Odporcu uviedol, že on nikdy nevyhadzoval príbuzných navrhovateľky v 1. rade z bytu, návštevy si zaznamenával, navrhol prehratie záznamov, ktoré mali dokumentovať situáciu v byte. Svedkyňa T. X., matka odporcu, uviedla na pojednávaní 17. 5. 2016, že má veľa zlých skúseností. Navrhovateľka v 1. rade sa ku nej nesprávala ako k človeku. Raz sedeli v obývačke, cítila jej nespokojnosť, išla preto do izby, kde mala spať, vtedy ju navrhovateľka v 1. rade dobehla a pošepla jej do ucha vulgárnu nadávku. Rozprávali sa tiež raz s vnukom J. (navrhovateľ v 2. rade), navrhovateľka v 1. rade ich počula, prišla do detskej izby, chytila svedkyňu za golier a tlačila ju do obývačky, svedkyňa sa bránila, držala sa zárubne, vtedy ju navrhovateľka v 1. rade kopla do nohy, svedkyňa sa bála zlomeniny. Na chirurgii svedkyne nakoniec oznámili, že zlomeninu nemá. Podobných incidentov bolo podľa svedkyne viac. Raz napríklad sedela v ich byte na návšteve, navrhovateľka v 1. rade vtrhla do izby, znovu svedkyne nadávala, fotila ju, svedkyňa to urážalo, bála sa, lebo sa to dá zneužiť. Raz navrhovateľka v 1. rade po svedkyne hodila listiny, svedkyňa nevedela čo v nich bolo, vnuk jej povedal, že v tých listinách mala byť nepravdivá informácia o tom, že odporcu so svojou známosťou čaká dieťa. Raz svedkyňa varila polievku, potrebovala hladkú múku na zápražku, bola to jediná vec, ktorú nemala vlastnú. Na všetkom v byte bolo navrhovateľkou v 1. rade napísané „to je moje“. Svedkyňa si to nevšimla, vzala si trochu múky na zasmažku, navrhovateľka v 1. rade to videla, chytila svedkyňu za ruku a povedala, že je to jej múka. Svedkyňa svojich vnukov mala vždy rada, keď už vyrástli, nebolo jej dovolené stretávať sa s nimi. Raz o desiatej večer svedkyňa dostala vulgárnu SMS, ktorá bola adresovaná odporcovi a bola o pomere odporcu s inou ženou. Viac k obsahu SMS by asi vedela uviesť sama navrhovateľka v 1. rade. Na otázky navrhovateľky v 1. rade uviedla svedkyňa, že si nepamätá, že by jej odporcu hovorili niekedy „mami, cíť sa tu ako doma“, ak ju niekedy zvykne odporcu poslať dopredu pri odchode, súvisí to zrejme s pomalosťou jej chôdze, svedkyňa sa nikdy nevyjadřila v zmysle neúspešného ukončenia štúdia detí navrhovateľky v 1. rade, nikdy nehovorila navrhovateľke v 1. rade o svojej radosť z plánovaného narodenia dieťaťa odporcu s inou ženou, poprela, že navrhovateľka v 1. rade počas návštev svedkyne nevychádzala zo svojej izby. Na otázky právneho zástupcu odporcu svedkyňa popísala incident, pri ktorom bola poranená olejom z panvice sestra odporcu, nikdy nebola v byte sama, vždy s odporcom, nevidela odporcu špiňať v byte, komunikácia odporcu a navrhovateľky v 1. rade v období po rozvode bola ostrejšia, vrátane vulgarizmov. Odporcu uviedol, že sa z bytu rozhodol odísť a chodieval doň len sporadicky, pričom tam má stále svoje veci, nakoľko ho navrhovateľka v 1. rade neustále obmedzovala v užívaní bytu. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že nie je pravdou, že by odporcu v užívaní bytu obmedzovala, naopak, je to odporcu, kto sa v byte rozťahuje.

Na pojednávaní 2. 6. 2016 uviedol odporcu ku konfliktu, ku ktorému došlo medzi ním a navrhovateľkou v 1. rade, že nepopiera konfliktnú situáciu zo dňa 25. 4. 2015, pokiaľ však ide o samotné zranenie, poukázal na to, že navrhovateľka v 1. rade nebola ošetrovaná bezprostredne po tom, čo sa stretli v byte, ale až o dva dni neskôr. Nemá vedomosť o tom, že by toto priestupkové konanie bolo skončené a už vôbec nie tak, že by bol uznaný za vinného zo spáchania nejakého priestupku. Trvá na tom, že celá udalosť prebehla tak, ako ju popísal počas svojho vypočutia dňa 26.05.2015 na OR PZ BA IV obvodné oddelenie PZ D.. V čase incidentu boli doma sami, len odporcu a navrhovateľka v 1. rade. Navrhovateľka javila známky požitia alkoholu, správala sa agresívne a neustále sa vyhrážala, že odporcu z bytu dostane. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že po dvoch dňoch išla na lekárske ošetrenie po incidente z dôvodu, že k incidentu došlo v sobotu a k lekárovi išla prvý pracovný deň, ktorým bol pondelok, preto to bolo o dva dni, nakoľko sa jej v tom čase vytvorili hematómy. K celej konfliktnej udalosti došlo bezprostredne po tom, čo jej zomrel otec, bola v ťažkej psychickej situácii. Keď videla v byte odporcu, spomenula si, ako jej otec stále hovoril, že by sa chcel dožiť toho, že už budú mať všetci pokoj. Po tom, ako videla hlien na sedačke, pýtala sa odporcu, kedy začne po sebe riadne upratovať, nebude špiňať, z čoho následne vznikla konfliktná situácia, ktorá prebehla tak, ako ju popísala vo svojom podaní na polícii dňa

21.05.2015. Je pravdou, že vtedy požila alkohol, bolo to práve preto, že sa nachádzala v zlej psychickej situácii, pred krátkym časom jej zomrel otec. Rozrušilo ju správanie odporcu v byte.

V rámci súhrnu návrhov a vyjadrenia k dokazovaniu i právnej stránke veci navrhovateľka v 1. rade uviedla, že ponižovanie, výsmech a znevažovanie zo strany manžela pretrvávajú dlhú dobu a na intenzite nabrali počas rozvodového konania a po ňom. Ekonomický nátlak spočívajúci v neuhrádzaní jednak plnej výšky výživného, nesplácaní záväzkov, iniciovaní súdnych konaní, poukazovanie na spôsobilosť na držbu zbrane, považuje za cieľnú manipuláciu zo strany odporcu s cieľom neumožniť navrhovateľom normálny život. Odporca aj pri súčasnom stave, kedy je intenzita ním tráveného času v byte nižšia, stále po sebe zanecháva zašpinený priestor (omôčený priestor za WC misou, neporiadok v priestoroch bytu). Správanie odporcu označila za prejav pasívnej agresie s poukazom na ničenie izbových rastlín, ktoré podľa navrhovateľky v 1. rade vystihuje skutočnosť, že agresia odporcu sa zameriava na bezbranných, pričom samotný odporca sa navonok prezentuje ako nekonfliktná osoba. Uzavrela, že po rokoch ponižovania, výsmechu, fyzického a hlavne psychického násillia odporcu majú navrhovatelia nárok na normálny a pokojný život.

Právny zástupca odporcu v rámci súhrnu návrhov a vyjadrenia k dokazovaniu i právnej stránke veci uviedol, že v konaní neboli preukázané akceptovateľné dôvody na vyhovenie návrhu. Tvrdenia o hlučnom správaní odporcu, omôčení, znečisťovaní priestorov a majetku neboli v konaní preukázané. Poukázal na rozhodnutie krajského súdu, ktorým zamietol predbežné opatrenie vo veci zákazu vstupu do bytu. Tvrdenia navrhovateľa v treťom rade spochybnil v súvislosti so záujmom navrhovateľa v 3. rade na výsledku v spore. Stresová situácia v byte sa podľa právneho zástupcu odporcu podpísala aj na zdraví odporcu. Poukázal na konfliktnosť navrhovateľky v 1. rade, ktorá sa dostala do sporných situácií nielen s odporcom, ale aj s jeho príbuznými. Upozornil tiež na skutočnosť, že odporca v posledných dvoch rokoch zredukoval svoje návštevy v byte na minimum (približne raz v mesiaci). Poukázal na skutočnosť, že je to navrhovateľka v 1. rade, kto opakovanými provokáciami sa snaží vyprovokovať odporcu ku konaniu, ktoré by mohla následne proti nemu použiť v súdnom konaní. Vzhľadom na vykonané dokazovanie v tomto konaní uzavrel, že neboli naplnené a bez významných pochybností preukázané skutočnosti uvádzané v návrhu a neboli naplnené ani zákonné predpoklady na to, aby odporca bol vylúčený z užívania tohto bytu a navrhol návrh voči odporcovi zamietnuť a v konečnom rozhodnutí rozhodnúť, že navrhovateľka je povinná uhradiť trovy konania odporcu, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia k rukám právneho zástupcu odporcu, pričom právny zástupca odporcu tieto trovy vyčíslil v lehote 3 dní.

Súd po dokazovaní vykonanom listinami založenými do súdneho spisu jednak spolu s návrhom, ako aj následne počas konania účastníkmi konania, výsluchmi účastníkov konania, znaleckým dokazovaním a výsluchmi svedkov vec posúdil nasledovne:

Podľa § 123 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávnene zasahuje; najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu ju neprávom zadržuje.

Podľa § 126 ods. 2 Občianskeho zákonníka obdobné právo na ochranu má aj ten, kto je oprávnený mať vec u seba.

Podľa § 143 Občianskeho zákonníka v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva, alebo ktorému bola vec vydaná ako právnenmu nástupcovi pôvodného vlastníka.

Podľa § 144 Občianskeho zákonníka veci v bezpodielovom vlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhrádzajú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním alebo udržiavaním.

Podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa z dôvodu fyzického alebo psychického násillia alebo hrozby takého násillia vo vzťahu k manželovi alebo k blízkej osobe, ktorá býva v spoločnom dome alebo byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov obmedziť užívacie právo druhého manžela k domu alebo bytu patriacemu do bezpodielového spoluvlastníctva, prípadne ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

Podľa § 705a Občianskeho zákonníka ak sa z dôvodu fyzického násillia alebo psychického násillia, alebo hrozby týmto násillím vo vzťahu k manželovi alebo k rozvedenému manželovi ako spoločnému užívateľovi bytu alebo k blízkej osobe, ktorá s ním býva spoločne v byte, stalo ďalšie spolužitie neznesiteľným, môže súd na návrh jedného z manželov alebo rozvedených manželov obmedziť užívacie právo druhého z nich, alebo ho z jeho užívania úplne vylúčiť.

Podľa § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka občianskoprávne vzťahy, pokiaľ nie sú osobitne upravené ani týmto ani iným zákonom, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona, ktoré upravujú vzťahy obsahom aj účelom im najbližšie.

Byt, z ktorého užívania navrhovateľa navrhovali odporcu vylúčiť patrí do doposiaľ nevyporiadaného bezpodielového spoluvlastníctva manželov - navrhovateľky v 1. rade a odporcu zaniknutého rozvodom ich manželstva 3. 1. 2007. Súd skúmal aktívnu vecnú legitímáciu navrhovateľov v spore. Ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka oprávňuje na podanie návrhu na vylúčenie z užívania bytu, resp. obmedzenie užívania bytu jedného z manželov. V prípade navrhovateľky v 1. rade je možné na základe použitia analógie aplikovať ustanovenie § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, hoci manželstvo navrhovateľky v 1. rade zaniklo rozvodom, rozsudkom právoplatným 3. 1. 2007. V prípade navrhovateľov v 2. a 3. rade ide o deti navrhovateľky v 1. rade a odporcu. Nie sú vlastníkami bytu, z užívania ktorého navrhujú odporcu vylúčiť. Ich užívacie právo k bytu vyplýva z rodinnoprávneho vzťahu, v byte žili tak pred rozvodom manželstva spolu s rodičmi, ako aj po rozvode s matkou - navrhovateľkou v 1. rade. S ohľadom na zánik bezpodielového spoluvlastníctva manželov bolo možné per analogiam posúdiť existenciu aktívnej vecnej legitímácie v prípade navrhovateľky v 1. rade, nie však v prípade navrhovateľov v 2. a 3. rade, kde neexistuje ustanovenie zákona, na základe ktorého by súd mohol (čo i len analogicky) vyhovieť návrhu navrhovateľov v 2. a 3. rade na vylúčenie odporcu, teda detí voči svojmu otcovi, z užívania bytu či inej nehnuteľnosti. A to ani podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ani podľa § 705a Občianskeho zákonníka. V dôsledku toho ani za použitia výkladu per analogiam nie je daná ich aktívna vecná legitímácia na podanie takéhoto návrhu navrhovateľmi v 2. a 3. rade, a preto ich návrh súd zamietol.

Pokiaľ ide o samotný skutkový stav, súd na základe vykonaného dokazovania konštatoval, že vzťah navrhovateľky v 1. rade a odporcu je determinovaný vývojom pred podaním návrhu na rozvod manželstva, nasledujúcim konaním o rozvod manželstva, a obdobím po rozvode manželstva, kedy obaja bývalí manželia - navrhovateľka v 1. rade, ako aj odporca užívali naďalej byt, ktorý bol do rozvodu manželstva súčasťou bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Medzi účastníkmi konania bolo a je vedených viacero súdnych sporov, z ktorých mal súd pripojené súdne spisy v konaniach sp. zn. 40C/210/2012 a 25C/331/2009. Pojem fyzické alebo psychické násillie Občiansky zákonník nedefinuje. Obdobné konanie definuje Trestný zákon, ktorý za týranie považuje najmä bitie, kopanie, údery, spôsobovanie rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovanie, pohŕdavé zaobchádzanie, neustále sledovanie, vyhrážanie, vyvolávanie strachu alebo stresu, násilná izolácia, citové vydieranie alebo iné správanie, ktoré ohrozuje fyzické alebo psychické zdravie osoby, alebo obmedzuje jej bezpečnosť a podobne. Z výpovedí účastníkov konania vyplynulo, že už počas manželstva dochádzalo medzi navrhovateľkou v 1. rade a odporcom ku konfliktným situáciám, ktoré sa s postupujúcim odcudzením oboch prehlbovali. Je však potrebné uviesť, že aplikácia ustanovenia § 146 ods. 2 predstavuje závažný zásah do práv spoluvlastníka, ktoré mu vyplývajú z ustanovení § 123 a § 144 Občianskeho zákonníka. Podmienkou postupu podľa ustanovenia § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je jednak spolužitie osôb, medzi ktorými dochádza k násilliu, fyzické alebo psychické násillie voči druhému manželovi alebo blízkej osobe, prípadne existencia takejto hrozby a neznesiteľnosť ďalšieho spolužitia. Nesplnenie niektorej z týchto podmienok má za následok neopodstatnenosť rozhodnutia o obmedzení užívacieho práva. Z výpovedí účastníkov konania a svedkov je možné vyvodiť, že situácia v rodine účastníkov konania,

predovšetkým v čase rozvodového konania a v období v rokoch nasledujúcich bezprostredne po rozvode manželstva, sťažovala a znepríjemňovala život v byte, v ktorom bývali účastníci konania (verbálne útoky vrátane vulgarizmov, fyzické konflikty, resp. ich naznačovanie, vzájomné oznámenia pre rušenie občianskeho spolužitia, trestné oznámenia). Krajský súd v Bratislave v uznesení č. k. 6Co/151/11-94 zo 4. 10. 2011 konštatoval, že napriek tomu, že je nesporné, že medzi navrhovateľkou v 1. rade a odporcom dochádza ku konfliktom, ich intenzitu však nemožno hodnotiť ako značnú. Od obdobia, kedy bolo vydané uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/151/11-94 zo 4. 10. 2011, sa situácia podľa zhodných vyjadrení navrhovateľky v 1. rade a odporcu zmenila v tom, že odporca sa byte zdržiava výrazne zriedkavejšie, prichádza doň jeden až dvakrát v mesiaci, pričom v čase vydania predbežného opatrenia sa v byte podľa vlastného vyjadrenia zdržiaval, resp. v byte býval. V znaleckom posudku vypracovanom v konaní znalec konštatoval, že z psychologického hľadiska bude potrebné nájsť riešenie, ktoré nebude zadávať dôvody na vzájomný styk navrhovateľky v 1. rade a odporcu. Takýmto riešením je nepochybne aj konečné vyporiadanie zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Účelom úpravy § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka je ochrana práv manžela (v tomto prípade bývalého manžela) a blízkych osôb, ktoré bývajú v spoločnom dome alebo byte s druhým manželom (v tomto prípade bývalým manželom) pred násilným správaním tohto manžela. Z výpovedí účastníkov konania a svedkov, ako aj z vykonaného znaleckého dokazovania je možno uzavrieť, že odporca komplikuje svojou prítomnosťou a správaním užívanie bytu jeho obyvateľom a to má negatívny vplyv tak na navrhovateľku v 1. rade, ako aj na deti navrhovateľky v 1. rade a odporcu, hoci už v súčasnosti dospelé. Je však potrebné konštatovať, že s ohľadom na výrazné obmedzenie užívania bytu odporcom, nie je možné v súčasnosti hovoriť o spolužití navrhovateľky v 1. rade a odporcu, zásah v podobe rozhodnutia podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka do užívacieho práva odporcu by bol preto v nepomere k ochrane jeho práv, a preto nie sú ani splnené podmienky na postup podľa § 146 ods. 2 Občianskeho zákonníka, teda na obmedzenie alebo úplné vylúčenie z užívania bytu, a preto súd návrh navrhovateľky v 1. rade zamietol. Dokazovanie prehratím záznamov z komunikácie navrhovateľky v 1. rade a odporcu súd nevykonal, nakoľko skutočnosť, že komunikácia navrhovateľky v 1. rade a odporcu v 1. rade je konfliktná, spornou nebola, už vôbec nie v takej miere, aby musela byť preukazovaná sporným dôkazom z pohľadu jeho zaobstarania. Pokiaľ ide o dokazovanie prepismi SMS správ, súd dokazovanie nevykonal, nakoľko podľa tvrdenia právneho zástupcu odporcu, telefónne číslo, na ktoré mali byť SMS správy zaslané užíva tretia osoba, ktorá nie je účastníkom konania. Vykonanie takéhoto dokazovania nebolo potrebné s ohľadom na dostatočné dokazovanie zamerané na vzťahové otázky medzi účastníkmi konania, predovšetkým navrhovateľku v 1. rade a odporcu.

Vo vzťahu ku trovám konania postupoval súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, písomne štvormo.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, podpísané datované, v dostatočnom počte rovnopisov a s prílohami, v opačnom prípade bude rovnopis s prílohami vyhotovený na trovy účastníka), a náležitosti podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, v čom sa rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O.s.p.):

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.